

BUDAPESTA
3 Maiu st. v.
Joi 15 Maiu st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.
Redacțiunea: *Strad'a
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 33.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Sultaniti'a.

Comedia în 5 acte.

(Fine.)

Strungariu : (Cu bucuria.) Tu esti, sufletul vietii mele? În adevèru esti tu? Potu sè credu ochilor mei?

Octavianu : Eu sîm, scumpul meu parinte! Dar într'atâta m'am stramutatu, încâtu nici nu me recunoscî?

Strungariu : În adevèru, te-ai schimbatu cu totul. Par că nici nu credu sè fîi tu. Nu cutediu a crede acèst'a. Dar dèca tu esti fiul meu, bucuri'a mea devine nemarginita.

Octavianu : Eu sîm. Dar cine ar fi altul?

Strungariu : Ah! tu esti, tu esti! . . . (Îl îmbracî-sîeza.)

Dimbovitianu : Dar atunce cine e acela, carele s'a presintatu alalta eri la noi că Octavianu Strungariu?

Scen'a XVIII.

Totu aceia si Sultanitia cu Smaranda.

Sultanitia : Acela — sîm eu!

Strungariu : Dta?

Sultanitia : Da eu. Am jucatu o mica intriga, spre a realisâ fericirea a doi tineri.

Dimbovitianu : Intriga? Cum asiâ?

Sultanitia : Sosindu alalta eri la Bucuresci, amicii mei Vasilie si Octavianu mi-au descoperitu secretele ânimei lor. Vasilie mi-a spus, că iubesc pe Zoe si că este asemene iubitu de dèns'a, dar epitropul ei, dl Dimbovitianu, se opune legaturii lor, pentru că parintele Zoei murindu si-a esprimat dorinti'a, că fic'a lui sè se marite dupa Octavianu. De alta parte Octavianu, sositu tocmă atunce dela Paris, mi-a marturisitu, că ânim'a lui nu mai e libera, căci a cucerit'o o frumosa dela Paris. Va sè dica amèndoi erau în perplexitate mare. Atunce eu, sub inspirațiunea unui momentu, le dîsei : „O sè ve scapu eu din încurcatur'a acèst'a, si veti deveni amèndoi fericiti!“ Atunce apoi tiesui mic'a intriga pe care am avutu onóra a o jucâ.

Strungariu : Asiâ dara Octavianu e de-alalta eri la Bucuresci?

Sultanitia : Da, înse l'am închisu la otelu si nu i-am permis sè ièsa. Ièra eu îmbracai costumul barbarescu si me presintai aice în numele seu.

Smaranda : Tu ai fost?

Sultanitia : Eu, draga.

Dimbovitianu : (La o parte.) S'a pacalitu nevèst'a mea. (Cu voce nalta.) Dar seju, că Octavianu nu s'ar fi bucuratu, dèca te-ar fi vediutu, cătu de urțu l'ai mai facutu.

Sultanitia : Tocmai acèst'a mi-a fost scopul. Si, lauda Domnului, acela a si reeșitu.

Dimbovitianu : Ai dreptate.

Smaranda : Eu n'asiu putè dice acèst'a.

Dimbovitianu : Dóra si cosutorès'a ai fost dta?

Sultanitia : Si aceea?

Traianu : (La o parte.) M'am topitu. (Încetu Sultanitiiei.) Rogu-te nu me tradâ, căci me prepa-descu!

Dimbovitianu : Dar cerșitóra?

Sultanitia : Si aceea am fost eu. În interesul reeșirii planului meu, a fost necessariu sè stèrnescu si gelos'i'a dtale.

Dimbovitianu : Dar scen'a din chioscu?

Sultanitia : A fost numai o farsa, prin care totuodata pacalîi pe alti doi. (Privesce de-a furisîu pe Traianu.)

Traianu : (La o parte.) Uf! sierpóic'a, cum îsi bate jocu!

Dimbovitianu : Asiâ dara soçi'a mea . . .

Sultanitia : E nevinovata.

Dimbovitianu : (Se apropia de Smaranda.) Ièrtame, bun'a mea Smaranda! Iti juru, că mai multu nu voiu mai alunecâ . . .

Sultanitia : Sè domnesci în casa. E bine, cu condițiunea acèst'a te iertu.

Strungariu : (Câtra Smaranda.) Dar mai am si eu o rugare. De óra-ce din cele petrecute ne-amu pututu convinge, că Zoe si Octavian nu potu sè fia o parchia fericita, eu la rëndul meu, renunciu în numele fiului meu la mân'a dsiórei Zoe. Si fiindu că amorul ei pentru Vasilie e aprobatu si de câtra consórtle dtale, nu refusâ nici dta binecuvèntarea! Ast'a e rugarea mea!

Dimbovitianu : Te rogu!

Smaranda : Dèca me rogi, fia! (Încetu lui Dimbovitianu.) Dar la decisiunea ta me opuneam.

Sultanitia : Multiamu, în numele fericitilor. (Deschide usi'a.) Zoe, Vasilie, veniti!

Scen'a XIX.

Totu aceia si Vasilie cu Zoe.

Dimbovitianu : (Câtra tineri.) Scumpii mei copii, soçi'a mea si eu ve binecuvèntâmu!

Zoe : (Alèrga la Smaranda.) Ah! mama draga!

Vasilie : (Sarutându mân'a Smarandei.) Îți mulțămescu!

Smaranda : Mulțămitei Sultanitiei! Ea a pregătitu fericirea voastră.

Octavianu : Si a mea! (Sultanitiei.) Primesce omagele noastre!

Scen'a XX.

Totu aceia si Flusturanu.

Flusturanu : (Cătra tineri.) Ce bine de voi! Dar ôre eu când îmi voiu gasi o partia buna?!

(Cortin'a cade.)

IOSIFU VULCANU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming —
(Urmare.)

„Din Anglia înse nu voiu sè te esilediù, nici sè-ti împedecă rentornarea, si asiã eu rentornu la Americ'a. Adio Paulina, si te rōgu iërta-me!

Elu se închinà; — usi'a gradinei se deschise si elu disparu pe strada.

Paulin'a statu nemișcata.

Guido s'a dusu — pentru totudeuna.

— Paulino! — dise tatalu ei, nu scii tu că ploua!

Ea plecà spre casa.

Mr. Lisle veni înainte ei.

— Ai vorbitu cu Carls court?

— Da.

Acestu cuvântu cadu greu si încetu de pe buzele ei.

Mr. Lisle o privi serios, că si când voiã sè vedea ceva din fața ei, ea înse si în ôrele când dureri amare i cuplesiea anim'a, superbi'a o sustinea înca.

Fiintia ei cea rece, care nu permitea întrebări, o sustinea neatinsa, si ea întrã în casa cu pasi securi.

Abiã se asiedia pe lângă mēsa la thee, când se audî că bate cineva la usia.

Ulrich deschise usi'a si vedu pe unu matrosu naintea lui.

— Locuiesce aici Miss Paulin'a Lisle, — întrebà elu.

— Da, amice, ce poftesci?

Paulin'a audî numele ei si se apropiã curioșă.

— Dta întrebă de mine?

— Da, decă dta esti Miss Paulina Lisle, care nainte cu șiese ani în jurnalul „Times“ ai annunțiatu unu premiu pentru atare scire despre Alice Warren.

Ea chiamà pe matrosul în cuina, i dadu scaunu si se asiedia vis-à-vis de elu.

— Ce scii dta despre Alice?

— Ea e ucisa, — respunse elu secu.

Înspaimântata batu ea în palmi.

— Ucisa! — repetira buzele ei palide.

— Ieta vedi, dsióra, — dise acelu omu si trase din pusunariu unu pachetu micutiù, — acest'a l'am aflatu eu.

Erã unu medaillon de aur cu lantiù; Paulin'a ilu cunoscu îndata, ea l'a datu Aicei nainte de plecarea ei la Franci'a. Ea atinse chei'a si ieta zari fotografia si perul cu inscripțiunea: „Paulin'a Aicei sale. 1860“.

— Dta cunosci medaillonul, — continuã matrosul, — eu ilu posedu de 7 ani, — în ajunul Craciunului anului 1862 a fost ucisa acea dsióra, si cadavrulu ei se pôte că si acum e neîngropatu totu pe acelu locu.

Paulin'a mai că ameti, isi luã înse curagiù de nou.

— Si cum de dta abiã acum mi-aduci scire despre ea, decă scieai acestu secretu înfioratoru de atãta timpu?

— Acest'a în adeveru se pare cam curiosu; înse eu în acea di am plecatu cu nai'a, si mai nainte am fost în Bermud'a, unde asemenea am aflatu unu cadavru, trasu în cercetare criminala pentru acelu omoru, care eu nu l'am comis. Pôte că nici acum nu spuncam, decă nu me persecutã acea istoria.

Matrosul enarã acea istoria, si Paulina ilu ascultã cu atentiune.

— Eu me numescu Bill Saunders si marea îmi este patri'a adevrata. Pe timpul acel'a rentornasem din o calatoria lunga si cercetasem pe mam'a mea be-trâna, care locuiea pe calea Battersea. Șapte septemâni remasei la ea si apoi subscrisei unu contractu cu „Pagoda.“ Erã otaritu sè plece în ajunul Craciunului cătra amedadi în jos spre Mersey, si eu îmi luai remasu bunu dela mam'a mea deja de diminetiã, îmi luai pachetul pe umeru si plecai spre Londr'a. Ningea si flusturã că si cându eram în Canad'a si nu în Angli'a. Dedatu cu astfel de tempestati pasi eroicu înainte, de si pe câmp'a întinsa suflã vântul, încãtu se para că o sè me ieie cu sine. În astfel de timpuri orasienii nu facu excursiuni, si când vedu o trasura ce veniã repede cătra mine, me retrasei dupa o movila de caramidi, folosii apoi pumnul că telescopu si privii ce felu de societate pôte fi acest'a? Erã unu barbatu si o femeia. Mai multu nu putui distinge, pentru că erau acoperiti cu néua. Deodata statu trasur'a, barbatul saru jos si ajutã damei a se cobori. În astfel de timpu si pe astfel de locu erã acest'a asenieneã fôrte curiosu. Barbatul privi în giuru de sine si o conduse dupa o movila vechia de caramidi, si asiã i perdui din vedere. Abiã trecu unu minutu si apoi audii o descarcatura de pistolu. Acum sciu că s'a comis unu jocu reu, si cumca este consultu a siedé nevediu, decă nu-mi voiescu si mie unu glontiu în capu. Așteptai dône minute. Baga sém'a dta bine, eu îmi trasei orologiul din pusunariu, sè vedu ce timpu e, pentru că mi erã téma, că nu voiu ajunge la timpu pe „Pagoda.“ Erãu precisu 20 minute peste noue ôre. Asiù puté jurá pe minutu, orologiul meu âmbla totu-de-una bine. Când îmi vârî orologiul în pusunariu, iesi elu de dupa acea movila si privi cu precautiune în giuru de sine. Decă nu m'am aretatu mai nainte, acum remasei din adinsu nevediu. Elu cautã asemenea la orologiul seu, saru apoi în trasura si mânã că si când l'aru fi alungatu dracii. Așteptai pâna când nu l'am mai vediu si apoi mersei dupa acea movila de caramidi. Acolo erã o grôpa în forma de o peștera micutiã, care odinóra pôte că serviã pentru pastrarea uneltelor; în acea a trasu elu cadavrul si l'a închisu cu caramidi si lemne. În néua observai ceva sânge si urm'a corpului trasu în acea peștera. Delaturai acele caramidi, intrai si vedu unu cadavru femeiescu zacendu pe fața. Lângă acela aflai medaillonul cu lantiul ruptu. Închisei de nou intrarea si-mi propusei sè tacu, că sè nu patiescu că atunci în Bermuda. La amediadi în acea di plecai cu „Pagoda“ si abiã nainte cu trei septemâni m'am rentornatu în Angli'a. Ceea înse eu am vediu în deminetiã acelei di, nu puteam uitã. Me persecutã în China, si la vigiliile de nôpte pe coperisiu vedeam totu acea fêta mórta naintea mea zacendu pe fața, pe cum am vediu o pe acea câmpia.

(Va urmã.)

S A L O N U ?

Represințațiuni teatrale române.

Brasiovu 7 maiu.

Dl I. Th. Ionescu dimpreuna cu personalul seu, Tom Lucette, dr'a Marinescu si dr'a Feretti, s'au produsu în vr'o câteva seri în sal'a otelului „Nr. 1“ d'aice.

Dl Ionescu este cu multu mai cunoscutu prin producțiunile sale, decâtu sè mai am trebuința a spune, câtu scie de bine sè jôce pe comicul. Dela jidovul lesiescu cu perciuni, pâna la cocón'a Chiritia, dsa jôca tôte rolurile sale cu o maestria perfecta. Pe ómenii cei mai seriosi i face sè rida.

Tom Lucette este unu maestru admirabilu. Jôca pe diferite instrumente: violina, gitara, cornetu, flueru, bate dob'a imitandu mersul locomotivei. Elu prin gesturile si mimic'a jocului destépta fórte multu ilaritatea publicului.

Dr'a Marinescu cânta cântece naționale serióse, sentimentale, resboinice. Ea a placutu fórte multu. Are o vóce melodiósa cu metalu, simpatica. Ai fi totu ascultat'o, atátu esecutá de bine piesele.

Dintre tôte câte a cântatu a placutu cu deosebire: „Fii ai României!“

Despre dr'a Feretti nu am de a dice multu. Dl Jonescu n'a fost fericitu în alegerea ei. O vóce séca, fara maestría si brusca. Véslesee teribilu si nencetatu cu mânilé, sare, striga si se schimonoscesce mereu, ori cere pies'a ori nu. În scurtu face rodomontade de taverna.

Din 15/27 maiu pâna în 20/2 a avutu publicul brasiovénu multiemire a de a asistá si a se distrage la aceste producțiuni. Români, câtu si strainii au cercetatú în numeru mare producțiunile internaționale ale dlui Jonescu. Credu cá dsa a plecatu multiemitu din locul seu natalu.

Cu parere de reu am observatu, cá dlui afisiele mai tôte le-a tiparitu în limb'a germana. Vechi'a umilitia romanésca! Pentru ce noi pe noi ne punemu totu d'auna în cód'a strainului?

Dl Jonescu avea cu atátu mai puçinu dreptu, chiar din punctul dsale de vedere materialu, cáci Români faceau contingentul celu mare din publicul ascultatoru, iér' nu strainii carii abiá faceau a patr'a parte.

R.

Dela Sabesiu.

(Serbarea nuntii de argintu, alegerea primarului.)

— 10 maiu.

Diu'a cununiei d'argintu a Maj. Lor s'a serbatu si aice. În semnu de eterna memoria generațiunilor viitoare „șipotul (isvorul) rece“ de lâng'a orasiu, pe o cósta de dealu bine situatu, s'a botezatu pe numele Domnitoriului, si locul dimpregiuru s'a provediutu cu o formala padure tinera.

D'asupra cóstei, d'unde prospectul este încântatoru peste tóta valea Sabesiuului, s'a seditu unu falnicu stagiariu de 25 ani, si s'a numitu „stagiariul regelui.“

Festivitatea la acelu isvoru a fost o formala serbatóre a orasiului întregu. Tôte oficiile, institutele, garnisón'a militara si alte corporațiuni în frunte cu magistratul orasiului au luatú parte.

Music'a militara a însoçitu tôte momentele mai însemnate ale serbatórii.

*

Diu'a de 8 maiu asemenea a fost de mare însemnate, înse numai locala pentru orasiul nostru. Alegerea primariului cetátii. Retragédu-se dl Simeonu Balomiri în pensiune, care aprópe de 700 ani a fost celu d'ântáiu primariu románu al acestui orasiu cu 3700 suflete române si 1200 suflete sase, vice-comitele comitatului Sibiu, Sennor, a dispusu cá alegerea noului primariu sè se faca în 8 maiu sub presiuniu lui.

Representanti'a orasiului, care are dreptul d'a-si alege primariul, consta din 27 membri románi alesi si 4 virilisti si din 23 membri virilisti sasi (mai cu séma totu honoratori cu censu duplu, precum: medici, advocati, apotecari, capelani etc.) Afara d'acestia mai sânt 5 funcțiunari, cari au dreptul votisării.

La siedinti'a din 8 Maiu, au lipsitu numai unu sasu si unu románu (ambii morbosii, ómeni bestrâni). Publicul privitoru a împlutu sal'a siedintiei.

Presiedintele împartasi, cá i s'au însinuatú dóue candidațiuni. Români compacti si solidari au candidatu pe dl Dr. Stefanu Pacurariu, advocatu; iéra unii sasi pe dl Albert Leonhardt, senatoru.

Acesti sasi înse au însinuatú protestu chiar si contra candidatiunii lui Dr Pacurariu, de si acesta își-cástigate nu numai prin nascere, ci si prin special' hotarire de mai de multu dreptul de cetatiénu ału acestui orasiu. Maioritatea a luatú acestu protestu simpluminte la conosciinta.

Resultatul scrutiniului publicatu de presiedintele a fost cá Dr. Pacurariu a capetatu din 57 voturi 33; iéra cele 24 s'au datú candidatului sassilor.

Acést'a maioritate, pre cum si nesolidaritatea sassiloru este d'a se ascrie mai cu séma împregiurării, cá tôte elementele nesassesci d'aici, adeca: ungurii, armenii, catolicii, jidanii simpatiséza cu români, pentru cá în cursu de 12 ani s'au convinsu despre dreapta si toleranti'a lor, d'osebita d'a sassiloru cá ceriul de paméntu.

Publicarea rezultatului fu primita cu însufletite ovațiuni. Malcontentii negreșitu vor protestá. Noi vomu așeptá cu indulgentia pâna la sfêrsitu.

Sér'a apoi s'a adunatu unu mare numeru de amici si stimatori ai alesului la „casin'a sabesiana“ (despre care alta data) la cina comuna, unde, de sine se întielege, cá veselie si toastele n'au lipsitu. Cor. ord.

Cronic'a lunei.

Proiectul de lege pentru introducerea limbii unguresci cá studiu obligatoru în tôte școlele din tíerra se va desbate în cas'a magnatilor astadi marti. Fói'a nóstra fiindu data pe atunce sub pressa, raportul despre acésta siedintia va urmá în nrul viitoru. De asta-data însemnámú numai atáta, cá afara de Esc. Lor ambii metropoliti, Vancea si Romanu, si Pr. SS. episcopii Popasu, Mețianu si Mihali, se afla toti în Budapesta, si vor asistá la aceste debateri, sustinéndu unii prin cuvéntári, altii cu votul pasii facuti de dên-sii în acésta privintia.

Camer'a deputatilor în siedinti'a sa dela 12 l. c. a desbatutu si votatu proiectele de legi: pentru numirea si cercul de activitate a unii comisariu regescu pentru Seghedin, pentru espropriatiunile din Seghedin; si în fine s'a începutu desbaterea asupra proiectului de lege relativu la anticipatiunea de 8 milióné în favorul societátii de regulare a Tisei si a ríurilor sale laterale. Totu odata s'a decisu, cá siedintiele de acuma înainte sè dureze pâna dupa miédiadi la trei óre.

Din Petersburg se scrie, cá starea de assediú a începutu a produce fructele sale. Arestările sânt la ordi-

nea țilei, țilele trecute s'au arestatu și două dame de frunte. Gurko a ținutu o cuvântare către generalii și oficerii de sub comandă sa, invitându-i a bagă de sēma că spiritul armatei sē nu se inficize de ideile mai nōue. Marele duce Mihaiu cu soci'a sa și fiul lor Nicolae au plecatu în strainetate.

Sultanul și țiarul. Si sultanul a felicitatu pe țiarul la fericit'a scapare a acestuia cu ocasiunea atentatului. La acestu actu de curtenia, țiarul a respunsu prin o epistola autografa, în care si-a esprimat sperant'a, că relațiunile între Rusi'a și Turci'a în vițtoru vor fi cātu se pōte de amicabile. Acēsta epistola a facutu mare senzațiune în lumea diplomatica, și se vorbiă de órasi-care aliantia între aceste două imperie. Ce va fi urmarea, nu se scie; dar sultanul a tramisu la Livadi'a, unde se afla țiarul, pe ēnsusi Ozman pasia, care a dusu și o scrisóre dela Sultanul.

Principele Bulgariei, Alesandru Battenberg, a primitu alegerea sa pentru tronul bulgaru. Dēnsul a și plecatu din Darmstadt mai āntāiu la Livadi'a, spre a multami țiarului. La Odessa elu a fost primitu cu mari ovațiuni, de primariul orasiului și de membrii comitetului slavu și bulgaru; fetițele din institutul orfanelor i-au preaseru calea cu flori. Din Livadi'a elu se va duce în Constantinopol la sultanul, suveranul seu, cu asta ocasiune, se dice, că va purtá fesu pe capu.

Societati și institute.

Academí'a Romāna. Membrii Societății academice romāne din Bucuresci sūnt convocati în sesiune extraordinaria pe 23 maiu (4 junie,) spre a se organizá de nou pe temelii legii votate de curēndu de corpurile legiuitoare ale Romāniei.

Din Clusiu ni se împartășesce, că societatea de lectura a studentilor romāni din claselē superioare ale gimnasiului r. c. de acolo va tīnē la 18 maiu șiedintia publica.

Societatea Petru Maioru. În un'a din șiedintiele din urma dl vice-presēdinte Ioanu Dragosiu a cetitu o disertatiune despre instructiunea publica.

Ce e nou ?

Maj. Sa regin'a, dimpreuna cu fic'a sa princes-s'a Gizella, și frate-seu principele Ludovicu de Bavaria, petrecēndu două țile la Gődöllő, s'au rentorsu la Budapesta și de aici au mersu la Viena.

Sabi'a de onóre a principelui Carol. Precum mai scriseram, corpul oficirescu al Romāniei va oferí la 10, 22 maiu, aniversarea suirii pe tronul a principelui Carol, acestuia o sabia de onóre, că amintire despre glorioșele fapte sevērșite de armat'a romāna pe cāmpul de bataia din Bulgari'a sub conducerea bravului capitanu. Acēsta sabia e astfel descisa în „Rom.“ : Mānerul sabiei, de aur masivu, represinta unu vulturu pe al cărui capu se afla corón'a regala. Ochii sei sūnt două petricele de rubinu. Partea interioara a mānerului pōrta inscripțiunea : „Gloria eroilor caduti!“ Pe fia-care din cele trei ramure ale aperatorului mānerului se afla inserisa una din localitățile : „Grivitia, Rahova, Smārdanu.“ Partea din dosul mānerului cu care se termina aceste trei ramure, represinta medali'a „Virtutea Militara“ și crucea „Trecerea Dunarii.“ Limb'a sabiei e din Toledo și pōrta pe o lature inscripțiunea : „Bravului nostru Capitanu“, ier pe cealalta : „Bunului nostru Suveranu“. Pe dosul limbei adeca pe partea opusa taisiului, stă : „Virtu

romana rediyiva.“ Tēc'a e oțielu, avēndu pe o lature „Stēu'a Romāniei“, ier pe cealalta armele țerii. Acēsta frumōsa sabia e lucrata de cei d'āntāi artisti din Peris, în casa Froment Meurice.

Din'a onomastica a Dōmnei Romāniei s'a serbatu la 25 aprilie (6 junie) în Bucuresci cu pompa. La órele 11 deminēti'a s'a celebratu de mitropolitul unu Te-Denm la care a asistatu ministrii și capetaniile autorităților. Dōmn'a, nefiindu înca deplinu însānetosiata, Dōmnitorul și frate-seu principele Leopold au primitu felicitările. Sēr'a stradele principale ale capitalei, frumosu impodobite cu stēguri, erau iluminate.

Moștenitoriul de tronul al Șvediei și Norvegiei, principele Gustavu, dupa ce a facutu cu principele Carol, o excursiune prin Moldova, s'a rentorsu la Viena, însocitu pāna la frontiera de gen. Slaniceanu și capit. Vladoianu.“

Īmperatul Alesandru va sosi la începutul lui junie în Berlin. Cu acea ocasiune, Īmperatul Vilelmul i va dá o sabia cu inscripțiunea : „Eliberatorului bulgarilor!“

Casatori'a regelui Alfonso cu principes'a austriaca Maria Cristina, precum se afirma, de siguru se va realizá. Cununi'a se va face în lun'a lui octomvre.

Garibaldi, care se afla în stare fōrte suferinda, încātu nu mai e în stare nici sē umble pe picioare, țilele trecute a slabitu și mai tare. Scirile mai nōue spunu, că starea lui a devenitu fōrte grava.

Adrese de incredere. Cuvēntarea sincera și leala a dlui Ludovicu Mocsary a deșteptatu o vīna impresiune de bucuria în publicul romānescu. Aflāmu, că în unele pārti s'ar fi și decisu sē se deie esprimeune acesteia, tramitēndu-se adrese de *incredere* singurului deputatu magiaru, carele a cutediātu sē apere just'a cauza a naționalităților nemagiare.

Timpul. De ce sē nu scriēmu ceva și despre timpu, căci acesta nu se pōte evitá acuma din conversațiune?! E bine, timpul a devenitu obiectul de lamentatiune generala! Dōmne sfinte, cum sē nu? Au nu sūntemu deja la mijlocul lui maiu, și totu plōia, ier temperatur'a e rece. Lasu că economii nu potu lucrá, dar maialurile? Câte planuri frumōse s'a nimicitu! Câte toalete de primavēra trebuie sē remāna ascunse! Câte sperantē frānte, ilusiuni vescedite și câte visuri stinse! Ah! timpu negalantu, faca-ti-se mila în fine de atāte ānime suferinde!

Suvenirea mortilor.

Dr. Nicolau Stoia, medicu în Blasiu, unu barbatu bine cunoscutu în tōta Transilvani'a, a repausatu, dupa unu morbu greu și îndelungatu, la 6. l. c. în Blasiu, în etate de 49 ani, lasāndu în doliu pe soci'a sa Ana n. Popovicu, pe fiii Aurelia, Cornelia și Traianu, pe soru-sa Maria și pe cumnatul seu Bucuru Dancasiu.

Aloisiu Fritea preotu gr. c. în C. Șimand comitat. Arad, a încetatu din viētia la 7. l. c., dupa unu morbu îndelungatu, în etate de 33 ani. Īl gelescu : soci'a Maria n. Gramma, frate-seu Antoniu preotu cu soci'a sa Maria Papfalvay, sora-sa Rosa, sócra-sa Victoria Gramma n. Vasu cu fiii Josifu preotu și Alesandru teologu, cumnatul Vasiliu Jirosiu preotu cu fiicele Cornelia și Veturia. Īnmormēntarea-i se facu la 9 l. c. fiindu de fația unu publicu numerosu atātu din locu, cātu și din giuru.